

Leszek Pacholski
Uniwersytet Wrocławski

Wrocław, 10 września 2010r.

Opinia o dorobku naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym dra hab. Edwarda Ochmańskiego

Dr hab. Edward Ochmański (ur. 1947r.) w 1973 roku ukończył studia na Uniwersytecie Warszawskim, w 1986 roku obronił doktorat w IPI PAN, a w 1997 roku uzyskał, także w IPI PAN habilitację. Od 1985 roku pracuje w IPI PAN, a od roku 2001 dodatkowo w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika.

Edward Ochmański był promotorem dwóch rozpraw doktorskich w Uniwersytecie Warszawskim: Krystyny Stawikowskiej (2007) i Joanny Jólkowskiej (2008) i opiekuje się dwiema kolejnymi rozprawami w IPI PAN i na Uniwersytecie Warszawskim. Wypromował 22 magistrów. Aktualnie opiekuje się kolejnymi dziewięcioma osobami. Prowadzi wykłady z teorii języków formalnych i teorii współbieżności.

Dr hab. Edward Ochmański był kierownikiem grantów przyznanych przez MNiSW: dwóch promotorskich i jednego własnego.

Dr hab. Edward Ochmański kilkakrotnie przebywał za granicą, między innymi w Bordeaux, Lille, Paryżu, Bonn i Mediolanie. W sumie spędził za granicą 18 miesięcy. W 2008 roku był współprzewodniczącym komitetu programowego MFCS.

Dr hab. Edward Ochmański zajmuje się językami śladów i sieciami Petriego. Opublikował 17 prac przed habilitacją i 12 po habilitacji. Część prac przed habilitacją została opublikowana w prestiżowych czasopismach i w sprawozdaniach z cenionych konferencji: Information and Computation, ICALP (2 prace), STACS, w recenzowanych czasopismach i sprawozdaniach z konferencji cyklicznych: IPL (3 prace), TCS, MFCS (2 prace), Advances in Petri Nets, Informatique Theorique at Applications, ale także w wydawnictwach nierecenzowanych: Bulletin of EATCS (4 prace). Wśród 12 prac po habilitacji 7 zostało opublikowanych w Fundamenta Informaticae, a 5 w sprawozdaniach z konferencji: Applications and Theory of Petri Nets, Automata and Formal Languages, Language and Automata Theory and Applications, Development in Language Theory, Workshop on Concurrency Specification and Programming (Konferencja zorganizowana przez Uniwersytet Warszawski i Uniwersytet Humboldtów).

Edward Ochmański współpracował z wieloma informatykami w Europie. Jego współautorami byli: Yves Métivier, Antoni Mazurkiewicz, Wojciech Penczek, Paul Gastin, Antoine Petit, Brigitte Rozoy, Pierre-André Wacrenier, Volker Diekert i Klaus Reinhardt przed habilitacją oraz Barbara Klunder, Krystyna Stawikowska, Joanna Pieckowska, Joanna Jólkowska, Kamila Barylska i Łukasz Mikulski po habilitacji.

Dorobek Edwarda Ochmańskiego przed habilitacją zawiera kilka wartościowych pozycji. Kilka prac zostało dostrzeżonych i były one cytowane. Problemy sformułowane przez

Ochmańskiego były badane przez cenionych badaczy, których wyniki były przedstawiane na cenionych konferencjach.

Znacznie gorzej przedstawia się dorobek Edwarda Ochmańskiego po habilitacji. Do dokumentów dostarczonych recenzentom załączono dziewięć prac, które przez autora zostały uznane za jego najważniejsze osiągnięcia po habilitacji. Siedem z nich zostało opublikowanych w *Fundamenta Informaticae*, a dwie w wydanych w serii Springer Lecture Notes in Computer Science sprawozdaniach z konferencji: International Conference on Application and Theory of Petri Nets (2004), oraz International Conference on Developments in Language theory (2007). W odróżnieniu od okresu przed habilitacją Edward Ochmański nie publikował w czasopiśmie wydawanych za granicą oraz przedstawiał swoje wyniki wyłącznie na wąsko specjalistycznych konferencjach.

Trzy z tych najważniejszych publikacji dotyczą języków śladów i zostały napisane wspólnie z doktorantkami. Prace te są typowymi pracami matematycznymi. Głównymi ich wynikami są twierdzenia. Autorzy nie podają przy tym żadnych motywacji informatycznych. Oceniam je więc jak prace matematyczne. Wszystkie dowody są rutynowe i, z wyjątkiem pracy [20], bardzo proste, na poziomie prostych ćwiczeń z teorii języków formalnych. Ponadto badania są prowadzone w całkowitej izolacji od innych uczonych. Oprócz prac Ochmańskiego i prac przeglądowych cytowane są wyłącznie stare lub bardzo stare prace.

Pozostałe sześć najważniejszych publikacji poświęconych jest sieciom Petriego. Podobnie jak w przypadku języków śladów nie widać wymiany myśli z innymi badaczami. Głównie cytuje się prace sprzed kilkunastu lat. Nowsze prace cytowane są rzadko, na ogół we wstępie: „This classical notion ...in the Petri net theory – [1, 6, 7, 10, 11]” w sposób bardzo powierzchowny, bez korzystania z treści cytowanych prac. Dowody są proste i elementarne, może z wyjątkiem pracy [19], w której są dwa nieco bardziej złożone rozumowania. Większość prac to żonglowanie pojęciami i ich porównywanie. Byłoby to niewątpliwie wartościowe, gdyby autor wskazał co definiowane pojęcia opisują. Niestety, znaczna część badanych pojęć jest, moim zdaniem, sztuczna.

Uważam, że dorobek naukowy i dydaktyczny dra hab. Edwarda Ochmańskiego nie uzasadniają nadania mu tytułu profesora. Edward Ochmański nie ma moim zdaniem *osiągnąć znacznie przekraczających wymagania stawiane w przewodzie habilitacyjnym*. Jego dorobek po habilitacji zwiększył się wprawdzie o kilkanaście prac, ale nie ma wśród nich prac wnoszących istotny wkład w badania w zakresie informatyki teoretycznej. W odróżnieniu od badań prowadzonych przed habilitacją, badania prowadzone w ostatnich latach były prowadzone w izolacji od międzynarodowego środowiska naukowego i nie były cytowane.